

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 18. april 2013 af Østre Landsrets 23. afdeling
(landsdommerne Tine Vuust, Gunst Andersen og Katrine Bork (kst.)
med domsmænd).

23. afd. nr. S-478-13:

Anklagemyndigheden

mod

T1

(cpr.nr.

(advokat Hanne Sehested, besk.)

Dommen afsagt af Retten i Odense den 1. februar 2013 (12-235/2013) er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpeelse, herunder at domfældte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 26, stk. 2, jf. § 22, nr. 2 og nr. 6 og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et af retten fastsat tidsrum, subsidiært udvises betinget, jf. § 24 b.

T1 har tillige anket dommen med endelig påstand om formildelse, således at røverforholdet henføres under straffelovens § 288, stk. 1, subsidiært stadfæstelse.

Tiltalte har i landsretten givet forklaring om sine personlige forhold.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 760 af 29. juni 2011 om ændring af bl.a. bestemmelsen i straffelovens § 288, stk. 2, at der ved egentlige hjemmerøverier forstås røverier, hvor gerningsmanden og offeret ikke har haft forudgående personlige relationer, hvor motivet må antage at være en formodning om værdier i offerets hjem, og hvor gerningsmanden er trængt ind i det private hjem, uanset at beboerne var hjemme. Egentlige hjemmerøverier anses for at være røverier af en sådan grov beskaffenhed, at forholdet henføres under strafskærpsesreglen i straffelovens § 288, stk. 2, hvorefter strafferammen er fængsel i indtil 10 år. Der tilsigtes, at straffen i de pågældende sager forhøjes til det dobbelte i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene, således at straffen som udgangspunkt vil være 5 års fængsel. Straffen i det enkelte tilfælde vil fortsat bero på en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Efter byrettens bevisresultat findes der at være tale om forsøg på et egentlig hjemmerøveri, idet røveriet var planlagt til at skulle gennemføres over for tilfældige sagesløse personer i deres eget hjem for at fratage dem værdier. Røveriforsøget findes på den baggrund med rette at være anset for at være at særlig grov beskaffenhed, jf. straffelovens § 288, stk. 2.

Ved strafudmålingen må der i skærpende retning lægges vægt på, at røveriet blev forsøgt begået af tiltalte i forening med to medgerningsmænd, og at de forurettede var ældre mennesker. I formildende retning er der lagt vægt på, at der er udøvet vold i forholdsvis begrænset omfang og uden personskaade, og at røveriet ikke havde et professionelt præg samt på tiltaltes unge alder. Tiltalte er ikke tidligere straffet for personfarlig kriminalitet.

5 voterende finder på den baggrund efter en samlet vurdering, at straffen, der fastsættes i medfør af straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 21, skal forhøjes til fængsel i 3 år. 1 voterende stemmer for at stadfæste byrettens strafudmåling. Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Betingelserne for udvisning af tiltalte efter udlændingelovens § 22, nr. 2 og nr. 6, er opfyldt. Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § 22, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Under hensyn

til det oplyste om navnlig tiltaltes opvækst i Danmark og ringe tilknytning til Somalia finder landsretten, at der, uanset at den begåede kriminalitet må anses for alvorlig, ikke er grundlag for at træffe bestemmelse om udvisning, jf. § 26, stk. 2.

Tiltalte udvises i medfør af udlændingelovens § 24 b, stk. 1, betinget.

Prøvetiden, der er 2 år, regnes fra det tidspunkt, hvor tiltalte løslades.

Tiltalte har under anken været frihedsberøvet.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod **T1** ændres, således tiltalte straffes med fængsel i 3 år og udvises af Danmark betinget på vilkår, at tiltalte i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingeloven.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

—————
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den **22 APR. 2013**

Henrik E. Jørgensen
Kontofuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 1. februar 2013 af Retten i Odense, 12. afdeling.

Retten nr. 12-235/2013

Politiets nr. 2300-76317-00025-12

Anklagemyndigheden

mod

T1
cpr-nummer

T2
cpr-nummer og

T3
cpr-nummer

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 11. januar 2013.

T1, **T2** og **T3**,
hvis sag er blevet udsat på en mentalundersøgelse, er tiltalt for overtrædelse af

1.

(udgået)

2.

T3

straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 23,

ved den 3. november 2011 ca. kl. 18.46 i forretningen **F1**

, i forening med **V1** og **V2**

og **X**, at have begået røveri i
forretningen, idet tiltalte og **X** efter forudgående aftale med de
øvrige gemingsmænd, umiddelbart forud for røveriet indfandt sig i forret-
ningen for at rekognoscere, hvorefter tiltalte og **X** i videregav
disse informationer til **V1** og **V2**

, der efterfølgende indfandt sig i forretningen og ved
trussel med kniv tvang personalet til at udlevere 11.108 kr.

3.

T3
T1**straffelovens § 276,**

ved den 20. december 2011 i tidsrummet mellem ca. kl. 10.00 og kl. 12.00, i forening med hinanden og to pt. ukendte gemingsmænd, at være brudt ind i en villa beliggende , og stjålet to fladskærme, en bærbar pc og et pengeskab for et pt. ukendt beløb.

4.

T1

straffelovens § 290, stk. 1, og § 276, til dels jf. § 21,

ved i tidsrummet fra den 31. januar 2012 ca. kl. 18.00 til den 1. februar 2012 kl. 15.30, at have modtaget et Mastercard tilhørende F2 som tiltalte vidste eller bestemt formodede hidrørte fra en berigelsesforbrydelse og herefter

- den 1. februar 2012 ca. kl. 15.34 at have hævet 10.000 kr. på det stjålne Mastercard i en hæveautomat ved F3 i

- og den 1. februar 2012 kl. 15.50 at have forsøgt at hæve 300 kr. på det stjålne Mastercard i en hæveautomat ved F4 , hvilket mislykkedes, idet kortet blev afvist.

5.

T3

straffelovens § 290, stk. 1,

ved den 12. februar 2012 ca. kl. 15.50 i forening med flere personer, for derigennem at skaffe sig eller andre ubrettiget vinding, at have været i besiddelse af to bærbare computere, smykker, en Playstation 3 og en studentehue, som de bar ned i kælderen på adressen , selv om tiltalte vidste eller bestemt formodede, at effekterne hidrørte fra berigelseskriminalitet.

6.

T3

straffelovens § 279, jf. § 23,

ved den 2. april 2012 at have medvirket til, at V8 samme dag

kl. 13.20 i **F5**, svigagtigt og for at skaffe sig og andre en uberettiget vinding, fremkaldte den vildfarelse hos personalet i **F5** at han var rette ejer af et stjålet hævekort, og hvorved personalet udbetalte ham 8.304 kr., idet tiltalte forud herfor i forening med flere ukendte gemingsmænd udleverede det stjålne hævekort til **V8** transporterede **V8** til og fra banken, ligesom han i forening med **V9** og andre ukendte medgemingsmænd efterfølgende modtog et ukendt beløb af de hævede penge.

7.

T3

straffelovens § 290, stk. 1, ved i forbindelse med det i forhold 6 passerede at have været i besiddelse af det i forhold 6 nævnte hævekort, selv om han vidste eller bestemt formodede, at hævekortet hidrørte fra berigelseskriminalitet.

8.

T3

ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, ved den 29. maj 2012 ca. kl. 14.55 på at have udvist voldelig og fornærmelig opførsel ved at have kastet et tændt cigaretskod efter politiassistent **F7**, mens en større gruppe personer så på, hvilket var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

9.

T3

straffelovens § 119, stk. 3, ved at have lagt hindringer i vejen for udførelsen af politiassistent **F7** og politiassistent **X1** tjeneste, idet tiltalte efter at være blevet erklæret anholdt som følge af det i forhold 8 passerede, modsatte sig anholdelsen, idet han holdt armene tæt ind til kroppen og spændte imod.

10.

T3

retsplejelovens § 750, ved umiddelbart efter det i forhold 8 passerede, at have undladt at oplyse sit navn til politiassistent **F7** trods gentagne opfordringer hertil.

11.

T3

ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1 og stk. 3, ved den 22. september 2012 ca. kl. 02.55 på _____, i beruset tilstand at have været voldelig over for F8 idet tiltalte sparkede og slog ham, hvilket var egnet til at forstyrre den offentlige orden.

12.

T3

T1

T2

straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 21, jf. § 81, nr. 6, ved den 28. september 2012 ca. kl. 14.05 i lejligheden _____, i forening og efter forudgående udtrykkelig eller stiltiende aftale, at have indfundet sig i lejligheden for med vold og trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, at have overfaldet ægteparret F10 i deres eget hjem for at frarøve dem kontanter eller andre værdigenstande, og efter de havde udvalgt ægteparret F10 lejlighed som følge af ægteparrets etniske oprindelse og tro, idet de tiltalte maste sig ind i lejligheden, skubbede til F9 og tog halsgreb på ham med vejrtrækningsbesvær til følge, alt hvorunder ægteparret F10 skreg og råbte om hjælp og F9 forsøgte at skubbe de tiltalte ud af lejligheden, hvorefter gerningsmændene opgav deres forehavende og løb fra stedet.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf. Anklageren har under proceduren nedlagt påstand om frifindelse i forhold 11 og nedlagt en subsidiær påstand om hæleri i forhold 3.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 26, stk. 2, og § 32, stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig i forhold 3, 4 og 12.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig i forhold 12, idet han alene forsøgte at medvirke til tyveri.

Tiltalte T3 har erkendt sig skyldig i forhold 5, 9 og 10 og i øvrigt nægtet sig skyldig.

Alle tre tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse for udvisningspåstanden.

F11 har påstået, at tiltalte **T3** skal betale 5.861,00 kr. i erstatning vedrørende forhold 2.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten.

F2 har påstået, at tiltalte **T1** skal betale 10.000,00 kr. i erstatning vedrørende forhold 4.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men har ikke haft indsigelser imod erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

T3 har til forhold 2 forklaret, at han kender **V1** der er ældre end tiltalte. **V1** kaldes "**V1**", og tiltalte vil betegne ham som en bekendt. **V2** kender han også, og han er også ældre end tiltalte og en bekendt. **X** er derimod en jævnaldrende ven. Det er korrekt, at "**V1**" og **V2** tilhører én aldersgruppe, der går sammen, mens tiltalte og **X** tilhører en anden, yngre aldersgruppe, der går sammen. Han vidste ikke, at "**V1**" og **V2** ville begå et røveri, men han ved godt nu, at de begik røveri hos **F1**. Han vidste ikke noget om røveriet i forvejen. Han husker ikke, om han var i kontakt med "**V1**" og **V2** Han var sammen med **X** den dag. De snakkede i telefon. De talte også om "**V1**", men det drejede sig ikke om noget røveri. "**V1**" spurgte, om tiltalte og **X** ville komme til **F1**. Tiltalte mødte "**V1**" på gaden. Han mødte ham lidt tidligere end kl. 18.45. Han var ikke sammen med **X** på det tidspunkt, men han ringede til **X** og sagde, at "det var anden runde med "**V1**". Han var inde i butikken sammen med **X** Han husker ikke, hvad tid de var i forretningen, men det var før kl. 18.45. "**V1**" spurgte, om de ville se efter, om indehaveren **F12** var i butikken. Han gjorde "**V1**" en tjeneste. De fik ikke at vide, hvorfor de skulle kigge efter **F12**, og det spurgte de heller ikke om. **V2** var ikke på stedet på det tidspunkt, og han talte ikke med ham, inden de gik ind i butikken. Han har ikke deltaget i at skaffe en kniv. De skulle ikke kigge efter andre end **F12**. Han sagde til "**V1**", at **F12** ikke var der. Han husker ikke, om **V2** var der på det tidspunkt. Han ringede til **X** og fik ham til at gå med i butikken, for han skulle alligevel være sammen med ham den dag. Han ringede til **X** og de mødtes ved **X**, og de gik ind i butikken efterfølgende. Han havde ikke aftalt med "**V1**" hvor de skulle mødes efter, at tiltalte og **X** havde været i butikken. Han fortalte ikke "**V1**" at **F12** ikke var i butikken. Det var **X**, der fortalte det til "**V1**". Tiltalte har ikke modtaget nogle penge fra røveriet. Han kender "**V1**" og han troede ikke, at

"V1" kunne finde på at lave sådan noget. Det er han ikke kendt for. Han ved ikke, hvorfor "V1" bad dem om at kigge efter F12

Tiltalte har på sin forsvarers spørgsmål forklaret, at tiltalte og X bagefter tog til indendørsfodbold.

Tiltalte har til forhold 3 forklaret, at han ikke har begået indbruddet. Forud for anholdelsen mødtes han og medtiltalte T1 i . Der kom nogle arabiske mænd og råbte og skreg, at de skulle forlade stedet, og så kom politiet og anholdte dem. De var i gang med at spise morgenmad på 13. sal. Han har ikke været på eller på stisystemerne i nærheden. Det kan godt være, at han har været ovre på den anden side af en enkelt gang den dag, men han kan ikke huske det, og i givet fald har han været alene.

Foreholdt bilag 1-12 har tiltalte forklaret, at det er rigtigt, at det var det tøj, som han blev anholdt i; orange huc og jakke. Han har ikke været sammen med andre somalier end T1 den pågældende dag. Han har ikke båret fladskærmsfjernsyn ned i kælderen i

Tiltalte har til forhold 5 forklaret, at det er rigtigt, at han bar en bærbar computer ned i kælderen. Der var mange, der var med til at bære ting ned, men han vil ikke nævne nogle navne.

Foreholdt fane 5, bilag 17, side 2, har tiltalte forklaret, at det er ham, der er på billedet. Han ved ikke, hvor kosterne kommer fra. Der var nogen, der allerede var ved at bære dem ned, så han hjalp til. Kælderen bruges til at holde varmen og ryge smøger, og han var på vej ned i kælderen i den anledning og hjalp så bare til. Han vidste godt, at kosterne nok stammede fra indbrud.

Tiltalte har til forhold 6 forklaret, at han hverken kender V8 eller V9, og han er ikke mødtes med dem den 2. april 2012. Han har ikke haft fingrene i det pågældende dankort. Han husker ikke, om han har været i F5 i den pågældende dag.

Tiltalte har til forhold 8-10 forklaret, at han var på den pågældende dag. Han sad sammen med nogen, men hvem husker han ikke. De var ca. otte-10 stykker, der sad og snakkede. Der kom nogle politimænd, som han kender i forvejen. Det var F7 og X1 og de ankom på cykler. Betjentene stod og snakkede med X2. Tiltalte sad med ryggen til betjentene på en bänk. De stod med deres cykler ca. en meter fra tiltalte. Tiltalte røg færdig og kastede bagud sin cigarret fra sig, der på grund af blæsten ramte F7 skjorte. Tiltalte så ikke, at den ramte. Betjenten råbte til ham, hvorfor han kastede smøgen. Der var en god stemning, indtil tiltalte smed cigarretten. Han blev anholdt, og det blev han sur over, fordi det var et uheld, så han strammede imod med sine arme og holdt dem ind mod krop-

pen, så de ikke kunne give ham håndjern på. Han var vred og råbte, for det var jo et uheld. Det er rigtigt, at han ikke oplyste sit navn.

Tiltalte har til forhold 11 forklaret, at han ikke var i den pågældende dag, og det er han sikker på.

Foreholdt fane 11, bilag 8-3, har tiltalte forklaret, at han fastholder, at han ikke var i den pågældende dag.

Tiltalte har til forhold 12 forklaret, at han var sammen med **T1** den pågældende dag. De mødtes ved 11-12-tiden i , og **T2** kom til senere. Han røg en smøg med **T1** og de to snakkede om **X3**. De gik til ca. kl. 13.00. Han husker ikke, om de var inde i , men de var i hvert fald udenfor på parkeringspladsen. Han husker ikke, om de mødte **T2** i dér eller i .

Foreholdt fane 12, bilag 33, side 2, andet afsnit, har tiltalte forklaret, at det er rigtigt, at han har forklaret sådan til politiet. **T2** har ikke en mobil, så det var **T1**, der kontaktede tiltalte. **T1** og tiltalte gik mod , hvor de mødte **T2**. ligger tæt på så det er lige meget, om de mødte ham det ene eller det andet sted. De snakkede ikke med **T2** om, hvad der skulle foregå. De skulle videre til , hvor de skulle over til **X3** og have deres penge. **T2** vidste ikke noget om dette, for da **T2** kom, snakkede tiltalte og **T1** ikke længere om **X3**. **X3** fortalte tiltalte og **T1** dagen før, hvilken adresse de skulle gå til.

Foreholdt fane 12, bilag 33, side 3, har tiltalte forklaret, at han ikke har forklaret sådan til politiet. De må have hørt forkert. Han havde en grøn trøje, grå bukser og grønne sko på samt en rød kasket den pågældende dag. De skulle snakke med **X3** om, at de skulle have deres penge. Det var ikke meningen, at de ville true **X3** til at udlevere pengene. Han har ikke forklaret til politiet, at de ville true **X3**. Tiltalte bemærkede ikke, at der var nogen, der gik ind umiddelbart før dem. De har ikke fulgt efter forurettede. Tiltalte har ikke bemærket, om der har gået nogen foran dem på vej mod . Han gik udenfor for at tale med sin skolekammerat **X4** der stod udenfor sammen med sin mor, for at høre, om han vidste, hvor **X3** boede, men det vidste han ikke. Han ved ikke, hvad de andre har lavet, mens tiltalte var udenfor. Han kender ikke til, at **T2** skylder **T1** penge. De bankede først på døren overfor forurettedes dør, men der blev ikke åbnet. Derefter bankede de på døren hos de forurettede. De stod alle tre henne ved døren. De stod ikke lige foran døren, for så de ville kunne ses gennem dørspionen, og hvis **X3** havde set dem, så var det ikke sikkert, at han havde åbnet.

Foreholdt bilag 33, side 3, femte afsnit, har tiltalte forklaret, at han ikke har forklaret sådan til politiet. Tiltalte bankede på døren. Inde fra lejligheden

blev der spurgt, hvem det var. Tiltalte sagde, at han var naboen. Han ville have, at X3 skulle åbne døren. Manden åbnede døren helt op. Tiltalte havde ikke kigget op, så han gik bare lige ind i lejligheden, men da han så så, at det var to gamle mennesker, så gik han igen. Han gik hurtigt ind, så X3 ikke ville kunne nå at smække døren igen. Han ved ikke, hvor mange der kom med ind i lejligheden, for han havde ryggen til døren. Han ved ikke, hvor den gamle dame kom fra, men hun stod i stuen. Hun skreg "hjælp". Tiltalte ved ikke, hvorfor hun skreg hjælp, måske fordi de gik ind. Manden stod stadig ved døren og råbte også om hjælp. Han råbte ikke andet, og han råbte vist på dansk. Tiltalte skubbede ikke til manden. Han så ikke, om de andre skubbede til manden, for han stod med ryggen til. Han var længst inde i lejligheden, og han var derinde i 20 sekunder. Han gik ud, da han fik øje på den gamle dame. De tiltalte sagde alle tre til hinanden, at de skulle gå. Han ved ikke, om de andre nåede at træde ind i lejligheden. Tiltalte ved ikke, hvorfor T2 forklarer, som han gør; Alle prøver vel at redde sig selv. Han så ikke nogen tage halsgreb på manden. Han rørte ikke på noget tidspunkt manden. Han var ikke klar over, at det var jøder, der boede i lejligheden. Han har intet imod jøder. Der var plakater med israelske flag i lejligheden, men det var ikke noget, som tiltalte lagde specielt mærke til.

Foreholdt bilag 33, side 4, har tiltalte forklaret, at når man ser et israelsk flag, så må man jo gå ud fra, at der er tale om jøder. Han ved nu med sikkerhed, at det er jøder, fordi politiet har sagt det til ham. Han kender ikke til, at de andre skulle vide, at det var jøder, der bor i lejligheden. Det kunne godt være, at de andre vidste, at det var jøder, der boede i lejligheden, men det var ikke noget, der blev talt om inden. Efterfølgende havde de dårlig samvittighed, men heller ikke da talte de om, at det var jøder, der boede i lejligheden.

Foreholdt bilag 33, side 3, øverst, har tiltalte forklaret, at han ikke har forklaret sådan til politiet. Der skulle ikke have været begået et hjemmerøveri mod X3

Foreholdt bilag 33, side 5, første afsnit og side 4 øverst, har tiltalte forklaret, at han ikke vil indrømme over for politiet, hvis han havde tænkt sig at begå et hjemmerøveri. Hvis det var meningen, at de ville begå et hjemmerøveri, så kunne de godt det. Der var jo gamle mennesker, og de ville jo ikke kunne holde de tiltalte tilbage.

Tiltalte har på sin forsvarers spørgsmål forklaret, at X3 skyldte T1 penge for nogle telefoner. Det drejede sig om 1.000 kr. X3 blev ved med i tre måneder at sige, at han ville give dem pengene, men aldrig afleveret dem. De har nok været inde i lejligheden i kortere tid end 20 sekunder. Han kom ikke længere ind i lejligheden end entréen. Han kunne kun se ind i stuen, hvor han kunne se plakaterne. Han kendte X4 i forvejen, og han bor i opgangen og derfor tænkte tiltalte, at det kunne være, at X4 vidste, hvor X3 boede i opgangen.

T1 har til forhold 3 forklaret, at det er rigtigt, at de blev anholdt. De mødtes i hvor de skulle have morgenmad og ryge en smøg, som de plejer. Det er rigtigt, at de blev anholdt på 13. sal. Han har ikke været ovre på den anden side af den formiddag. Han har ikke båret fladskærmsfjernsyn ned i kælderens den pågældende dag.

Foreholdt bilag 1-11, side 2, har tiltalte forklaret, at det er rigtigt, at det var det tøj, han havde på, da han blev anholdt; hvid Adidastrøje, sort jakke, sorte joggingbukser og hvide Adidassko. Han kan ikke huske, om han har haft andet fodtøj på den pågældende dag.

Tiltalte har på sin advokats spørgsmål forklaret, at det godt kan passe, at han havde været til møde på skolen, inden han mødtes med T3. De gik ind i højhuset for at få varmen. Der er kun en bygning i , der har 13 etager.

Tiltalte har til forhold 4 forklaret, at han ikke var i besiddelse af mastercardet. Han har heller ikke været i nærheden af de to banker.

Foreholdt fane 4, bilag 2-5 og 4-11 har tiltalte forklaret, at det ikke er ham på billederne.

Tiltalte har til forhold 12 forklaret, at han mødtes med T3. De mødte tilfældigvis T2 senere i Tiltalte mødtes med T3 ved middagstid. De skulle hente penge hos én, der skyldte dem penge, X3. Han plejer at sælge X3 ting. Han er måske iraner eller tyrker og kommer fra mellemøsten. Han er måske 30 år gammel. De fik at vide, at X3 skulle bo i den opgang, hvor F9 bor. De bankede på døren over for F9's dør, men der skete ikke noget. Så bankede de på hos F9, og han flippede helt ud, og så udviklede det sig til halsgreb og alle de ting, som der derefter skete. Det er rigtigt, at han først den 23. oktober forklarede om X3 til politiet. Forud for det har han forklaret noget helt andet. Politiet har ikke sagt noget til tiltalte om, at T3 har sagt noget omkring en X3

Foreholdt bilag 44, side 2, har tiltalte forklaret, at han ikke vidste, at T3 har sagt noget om X3. Tiltalte og T3 fik noget mad i og så gik de mod fordi de havde aftalt med X3 at de skulle mødes mellem kl. 14 og 15. De fik i telefonen at vide, at X3 boede i nr.

Det var ikke først samme dag. Han kan ikke huske at have forklaret anderledes til politirapport. Det var dagen i forvejen, at telefonsamtalen fandt sted og ikke samme dag. De så tilfældigt T2 ved parkeringspladsen ved De mødtes to-tre minutter før, de gik hen mod

, hvor de skulle lede efter X3. Tiltalte og T3 var ikke inde i .

Han ved ikke, hvor T2 har det fra, at der skulle begås indbrud. De skulle finde X3. Han har ikke sagt til T2, at der skulle begås indbrud.

Han talte dårligt nok med T2 inden episoden ved lejligheden. T2 vidste ikke, at de skulle mødes med X3 og tiltalte har i hvert fald ikke talt med T2 omkring X3 eller et indbrud. Da de gik fra og til bemærkede han ikke, om der gik nogen foran dem. De har ikke fulgt efter forurettede. Tiltalte mener, at han havde kasket på. Han husker ikke, om de andre havde hættten på jakken over hovedet.

Foreholdt bilag 14, foto 5, har tiltalte forklaret, det er ham, der er på billedet. Han husker ikke, om han havde hættten oppe over kasketten, hverken før eller efter.

Foreholdt bilag 13 har tiltalte forklaret, at det var det tøj, han havde på, da han blev anholdt. Tiltalte kan ikke huske, at nogen havde hættten oppe, så det har han ikke tænkt over. De kiggede ikke på oversigten over, hvem der boede i hvilke lejligheder. De startede med at banke på på lejligheden overfor forurettedes lejlighed, men der var ikke noget svar. Så tænkte de, at det kunne være, at X3 boede der, hvor F9 bor. Navnet F9 er vel dansk, og F9 virker lidt polsk og lidt mellemøstligt. Tiltalte kan ikke huske, hvem der gjorde hvad. Men i hvert fald var der en, der bankede på eller ringede på, men hvem husker han ikke. Da der blev banket på, blev der sagt noget i lejligheden, som tiltalte ikke forstod. De tiltalte sagde ikke noget. Han ved ikke, hvor det med, at der bliver sagt, at det er forurettedes nabo, der banker på, kommer fra. Døren blev åbnet, og der stod F9 med armene ud til siden, og inden de tiltalte så sig om, begyndte F9 at råbe op på sit eget sprog. F9 åbnede døren fuldt op lige fra starten. Tiltalte var chokeret over, hvordan F9 kunne gå så meget i udbrud, så han tænkte ikke så meget på X3 på det tidspunkt. Man kunne mærke på F9's kropssprog, at det, han sagde, ikke var rart. De stod alle tre pænt uden for døren. Tiltalte har ikke rørt ved F9 eller været inde i lejligheden. Han ved ikke, om T3 har været inde i lejligheden.

Foreholdt bilag 44, side 2, næstsidsste afsnit, har tiltalte forklaret, at det er rigtigt, at han har forklaret sådan til politiet, men det var for at slippe for at blive varetægtsfængslet, men i dag kommer han med den rigtige forklaring. Han taler for sig selv og vil ikke tale for de andre; Han har ikke været inde i lejligheden. Det kan godt være, at han så, hvad de andre lavede, men de må forklare sig selv. Foreholdt en forklaring om et halsgreb forklarede tiltalte, at han han ikke har forklaret sådan til politiet. Foreholdt "stikker" forklarede tiltalte, at han ikke har forklaret sådan til politiet. Foreholdt, at det skulle være personen i den grønne trøje, der udførte halsgrebet, forklarede tiltalte, at han ikke har forklaret sådan til politiet. Der er ikke hold i det. Foreholdt om råben og skrigen forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at konen råbte og skreg. Tiltalte så hende ikke, for han var ikke inde i lejligheden, og hun var ikke ude i entréen. Hun råbte nok om hjælp. Tiltalte hørte på intet tidspunkt F9 sige noget på dansk. Når T2 siger, at tiltalte har været inde i lejligheden, så passer det ikke. Han ved ikke, om T2 har været inde i lejligheden, for han holdt ikke øje med T2. Tiltalte og de medtiltalte blev utrygge, for-

di der var for meget larm, og tiltalte ville ikke være med til sådan noget. Det ligner ham ikke at lave sådan noget og han var utryg, og derfor løb han fra stedet. Det kan godt passe, at T2 råbte, at de skulle komme ud. Tiltalte vidste godt, at det var en dårlig situation. Efter F9's udbrud blev tiltalte klar over, at X3 nok ikke boede der. De sagde ikke undskyld, fordi de var gået forkert. De ting, der er anført i politirapporten omkring halsgreb og at forurettede har bidt sig i tungen, er jo sket, det ved enhver, men det er ikke tiltaltes opgave at forklare, hvem der har gjort hvad. Tiltalte vil kun forklare sin side af historien, og de andre tiltalte må forklare sig selv. Tiltalte har ikke gjort noget og har ikke været med til at tage halsgreb. Han tænkte, at der skete noget, som han ikke ville være med til. Han kendte ikke noget til de forurettedes oprindelse eller tro. Der blev ikke sagt noget omkring, at de skulle være jøder. Tiltalte har ikke noget imod jøder. Tiltalte har ikke på noget tidspunkt troet, at de forurettede var israelere.

Foreholdt bilag 23, side 3, næstsidste afsnit, har tiltalte forklaret, at A er en opdigtet person. Så denne forklaring er ikke rigtig. At der skulle bo israelere i lejligheden var noget som tiltalte fandt på. Han var desperat for at blive løsladt.

Foreholdt sin forklaring fra grundlovsforhøret har tiltalte forklaret, at det godt kan passe, at han her har sagt, at der skulle laves sjov med nogle israelere.

Tiltalte har på sin forsvarers spørgsmål forklaret, at de ikke har fortalt T2 hvad der skulle foregå. Måske de har sagt til ham, at der skulle hentes nogle penge, og at T2 har misforstået det. Det kan godt passe, at politiet har været og gennemgå rapporten af 23. oktober, men den forklaring er løgn, fordi han ville løslades. Situationen kom ud af kontrol, og de løb alle fra stedet. I tiltaltes hoved er navnet F10 ikke israelsk, men mere polsk, men det tænkte han ikke over.

T2 har til forhold 12 forklaret, at han mødtes med T3 og T1 ca. kl. 13.00 den pågældende dag. Han mødte dem tilfældigt ved . De er begge hans gode venner. Han vil ikke betegne den ene som en bedre ven end den anden, men han er mere sammen med T1 end med T3. Han spurgte dem, hvor de skulle hen, og de svarede, at de skulle til og lave indbrud. Tiltalte blev spurgt, om han ville med, men det sagde han nej til. T1 sagde så til tiltalte, at tiltalte skyldte ham 2.000 kr., og at han skulle gå med og holde vagt. Det accepterede tiltalte. Han tænkte ikke specielt over det, for han skulle jo bare holde vagt. De havde været i og kigget efter nogle lejligheder, hvor de kunne begå indbrud, men der var nogen hjemme. De gik derfor til , men det var bare en tilfældig opgang, som de gik hen til. Han ved ikke, hvorfor det lige præcis var denne blok, men det er en af de første opgange, man kommer til i . Han har ikke været i om formiddagen. Han ved ikke, om de medtiltalte har været i

. Han så nogle arabiske kvinder, en mand og en arabisk dreng i opgangen. Han var den første af de tre, der kom ind i opgangen, og så kiggede de på tavlen i opgangen for at se, hvem der bor hvor. De ville ikke begå indbrud, hvor der bor indvandrere. De ledte efter danske navne og fandt navnet **F9** på 2. sal, og så tog de den lejlighed. Man skal op ad nogle trapper før man kan se, hvem der bor hvor. **T3** var ikke med til at udvælge lejligheden, for han var nedenunder.

Anklageren afspillede overvågningsvideo, bilag 14, til hvilken tiltalte har forklaret, at han er den første, der går ind, **T1** er den anden og **T3** er den tredje. **T3** gik ud igen, hvorfor ved tiltalte ikke, men kom ind igen. Han spurgte ikke **T3** om årsagen til hans midlertidige fravær. Da de forlod opgangen igen var tiltalte den sidste; **T3** kom først og **T1** som nummer to. Det var tilfældigt, at de valgte den pågældende lejlighed. Han husker ikke hvem af de to, der bestemte, at det skulle være den lejlighed. Oppe ved lejligheden stillede tiltalte sig ca. to-tre meter fra døren, og **T3** og **T1** i stillede ved døren til lejligheden, der er placeret ved trappen. Etagens anden lejlighed er placeret et stykke fra trappen. Tiltalte skulle råbe, hvis der kom nogen. Han mener ikke, at man ville kunne se ham inde fra lejlighedens entré, der hvor han stod, heller ikke med åben dør. Hvis han skulle helt op til døren, så skulle han gå tre trin yderligere op ad trappen. De medtiltalte stod i niveau med døren. De har ikke fulgt efter den forurettede. Det er tilfældigt, at han gik ind i opgangen 12 sekunder før de tiltalte. En af de andre bankede på. Forurettede åbnede sin dør på klem og spurgte, hvem det var, der bankede på. En af de andre sagde, at det var naboen, hvorefter forurettede åbnede døren helt, og så brød **T3** og **T1** ind i lejligheden. Han bemærkede ikke, om **T3** og **T1** havde stået, så man ikke kunne se dem i dørspionen. Han mener, at det var **T3**, der bankede på. Det gjorde han nok for at tjekke, om der var nogen hjemme. Fra lejligheden blev der spurgt, hvem det var. Tiltalte troede, at de ville gå igen, hvis der var nogen hjemme. Derimod troede han, at de ville sparke døren ind, hvis der ikke var nogen hjemme. I han begyndte at gå ned ad trappen, men han kiggede sig tilbage og så, at de andre var ved at bryde ind i lejligheden. I de første sekunder var han chokeret, men efter 12-13 sekunder råbte han "kom ud drenge" på somali, og så kom de medtiltalte ud fra lejligheden. Han tror, at **T1** gik først ind i lejligheden. De kom ikke helt ind i lejligheden; kun et par trin ind. Begge medtiltalte kom ind bag indgangsdøren til lejligheden og var således indenfor. Han kunne ikke se, hvad der foregik inde i lejligheden fra hvor han stod. Han så dog en mand i lejligheden, da han gik op for at sige til de andre, at de skulle smutte. Han tror ikke, at de rørte manden, men de skubbede nok til døren for at komme ind i lejligheden.

Foreholdt fane 12, bilag 37, har tiltalte forklaret, at hans tidligere forsvarer har oplæst rapporten for ham, men tiltalte hørte ikke så meget efter, for advokaten kunne ikke forklare ham det ordentligt. Det er rigtigt, at han har forklaret sådan til politiet, og det var også sådan, det foregik. Han så ikke nogen røre manden på noget tidspunkt. Det er rigtigt, at han gik længere op

mod døren, op ad de tre trin. Han gik tilbage, fordi han var i chok og han ville have sine venner med igen, og så løb de ned ad trapperne. Han så kvinden, der stod meget stille. Hun stod inde til venstre. Han så også mandens ryg, og han stod inde til højre. Han fik ondt i ørene, fordi de forurettede råbte om hjælp. Lige så snart T3 og T1 gik ind, begyndte de forurettede at råbe "hjælp" og "gå ud". Det kunne høres ude i opgangen, hvor tiltalte stod, og han fik som sagt ondt i ørene. Den i bilag 37, side 4, 3. afs. omtalte A er T3

Foreholdt fane 12, bilag 37, side 4, femte afsnit, sammenholdt med den tidligere forsvarers bemærkninger, har tiltalte forklaret, at han ikke har sagt, at der blev taget kvælertag på manden, men at han så manden stå med ryggen til tiltalte foroverbøjet. Han så ikke T3 og T1 inde i lejligheden, men han vidste, at de måtte være der. Han så kun manden og konen. Det er en meget lille entré i lejligheden, men præcis hvor lille kan han ikke sige i dag. Han er ikke sagt som den tidligere forsvarer har anført i sit brev, at han så en arm om mandens hals: Det har den tidligere forsvarer misforstået.

Foreholdt fane 12, bilag 37, side 4, sjette afsnit, har tiltalte forklaret, at han har forklaret til politiet, at han fik ondt af den gamle mand, men han har ikke forklaret, at der har været et kvælertag. Han så ikke nogen have fat i den gamle mand.

Tiltalte har til forsvarerens spørgsmål forklaret, at det godt kan være, at der er en væg, der gør, at han ikke kunne se de medtiltalte. De må jo være i et andet rum, når de ikke var i entréen. Han vidste ikke, hvad der foregik i lejligheden. Han tænkte ikke, at det skulle være et hjemmerøveri.

Foreholdt fane 12, bilag 37, side 5, 4. afs., har tiltalte forklaret, at han ikke har forklaret således til politiet. Men det er rigtigt, at han på somalisk råbte, at de andre skulle komme ud. Et-to sekunder efter at tiltalte råbte, kom de andre ud. Tiltalte tror, at de medtiltalte kom ud, fordi han råbte og de måske troede, at der var nogen på vej op ad trapperne. Han spurgte på vej væk de medtiltalte, om de fik noget med ud af lejligheden, men det fik de ikke. Han var på grund af, at de ikke havde overholdt aftalen om kun at begå indbrud lidt sur på dem og sagde, at de skulle holde sig væk fra ham. Han gik sin vej. Han tog hjem til sin tante i [redacted] og mødte dem igen ca. 20 minutter senere. De var på vej til [redacted] og han mødte dem tilfældigt igen, og der kom betjenten X5 som gerne ville tale med dem. Det var helt tilfældigt, at han var sammen med dem, da X5 kom. Han kendte ikke noget til de forurettedes etniske oprindelse eller tro. Tiltaltes lærer hedder [redacted] og det stod der også på døren, og så troede tiltalte, at han var dansker. De andre vidste heller ikke noget. Der blev ikke sagt noget om jøder, mens tiltalte var sammen med de medtiltalte.

Foreholdt fane 12, bilag 48, side 2, tredje afsnit, har tiltalte forklaret, at han kun har fået læst én rapport op, og at han ikke har sagt til politiet, at der blev

sagt, at "han ikke var jøde alligevel". Han har ikke forklaret, at de forurettede skulle være jøder. De tiltalte havde hæfterne oppe om hovederne, fordi de ikke ville blive filmet og genkendt.

Foreholdt fane 12, bilag 13, har tiltalte forklaret, at det var det tøj, han havde på, da han blev anholdt; frakke med pelskant.

Tiltalte har på sin forsvarers spørgsmål forklaret, at det var hans opfattelse, at der skulle laves tyveri, og hvis der var nogen hjemme, så skulle de gå igen. Tiltalte begyndte at gå, men vendte sig om. Han sagde først noget til de andre, da de gik ind i lejligheden. Han mener, at han var gået op af trinene, da han råbte på de andre. Han ville have de andre med, og derfor tænkte han ikke på selv at stikke af. Det gik rigtigt hurtigt. Da de andre kom ud, stod tiltalte igen ved trapperne. De medtiltalte skubbede til tiltalte og løb ned ad trapperne, og tiltalte løb efter. Der blev efterfølgende ikke sagt noget om, at de forurettede skulle være jøder, heller ikke, da de mødtes tilfældigt ca. 20 minutter senere. De første, der talte om jøder, var politiet. Han skyldte **T3** 2.000 kr., og hans vagtrolleonorar på 1.000 kr. ville blive modregnet i det skyldige beløb. I grundlovsforhøret sagde han, at han ikke havde været der. Han løj også overfor politiet inden grundlovsforhøret. Han var nødt til at lyve for ikke at komme i arresten, for han kunne godt regne ud, at han ville blive varetægtsfængslet, hvis han tilstod, at han havde været med ved lejligheden. Han er 100 procent sikker på, at han ikke var med inde i lejligheden.

Tiltalte har supplerende forklaret til de af forsvareren optagne fotos, at han tog opstilling som vagt på det sidste trin før reposen eller på reposen nedenfor de tre trin op til forurettedes lejlighed. Der stod han og kiggede ned. Da han kort tid efter de medtiltaltes indtrængen i lejligheden ville kalde dem tilbage for at få dem med væk, trådte han op af de tre trin.

V1 har som vidne under hovedforhandlingen den 30. januar 2013 til forhold 2 forklaret, at hans sag er endeligt afgjort. Det er rigtigt, at han begik røveri sammen med **V2** den pågældende dag. De brugte masker og en kniv. Der var ikke andre med i planlægningen. Han kan ikke huske, om han har talt med **T3** den pågældende dag. Han har ikke talt med ham om røveriet. Han har ikke talt med **X** om røveriet. Det kan godt være, at han bad **T3** om at se, om **F12** var i butikken. Han kan huske, at de mødte **X** og **T3** og de spurgte dem, om de ville se, om **F12** var på arbejde. **F12** skulle ikke være i butikken. Vidnet var nemlig bange for, at **F12** kunne genkende vidnet. Vidnet sagde ikke noget til dem om, hvorfor de skulle se, om **F12** var i butikken, og de spurgte heller ikke. De kom tilbage og sagde, at der kun var piger i butikken.

Foreholdt bilag 34, side 7, de to sidste afsnit, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at han har forklaret således til politiet.

Foreholdt bilag 36, side 3, øverst, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at han har forklaret noget lignende. Der blev ikke snakket noget om at skaffe en kniv til røveriet. T3 og T1 var heller ikke indblandet i det. T3 var ikke til stede, da der blev viftet med en kniv. De mødte T3 og X ved et tilfælde. Vidnet og V2 forholdt sig rolige og ville ikke vække mistanke hos T3 og X så vidnet tror ikke, at T3 og X vidste noget om, hvad der skulle foregå. De fortalte dem det i hvert fald ikke direkte.

V2 har som vidne under hovedforhandlingen den 30. januar 2013 til forhold 2 forklaret, at hans sag er endeligt afgjort. Det er rigtigt, at han var med til at begå et røveri den pågældende dag sammen med V1. Der var ikke andre med til at begå det eller planlægge det, som sidder her. De spurgte T3 og X om de ville se, om F12 var på arbejde. De vidste ikke noget om, at de ville begå røveri. De mødte T3 og X tilfældigt. Han har ikke spurgt dem, om de kunne skaffe en kniv. Han husker ikke, hvor lang tid forud for røveriet de mødte dem. De fortalte ikke, hvorfor de skulle se, hvem der var i F1 og de stillede ingen spørgsmål. De mødtes ikke med dem igen, og så vidt vidnet husker, så fik de aldrig noget svar fra T3 og T1.

Foreholdt bilag 30, side 4, næstsidste afsnit, har vidnet forklaret, at han følte sig presset til at forklare som anført. Tiltalte har ikke forklaret, at de skulle mødes ved en bænk; det var betjentens ord.

Foreholdt bilag 35, side 2, sjette afsnit, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, om han har forklaret således. Han husker ikke, hvad han forklarede i retten.

F16 har som vidne under hovedforhandlingen den 31. januar 2013 til forhold 3 forklaret, at hun bor på Hun tog den 20. december 2011 hjemmefra ved 10-tiden. Hun kom hjem igen ved middagstid, men kan ikke huske det præcise tidspunkt.

Foreholdt fane 3, bilag 8, har vidnet forklaret, at det skal nok passe, at hun har forklaret til politiet, at hun var hjemme igen kl. 12.30. Da hun låste sig ind, bemærkede hun, at det var rigtigt koldt; det blæste ind. Hun kunne se, at der var slået en rude ind, nok med en brosten. Der var blevet taget to fladskærmsfjernsyn, ca. 34", to fjernbetjeninger, en bærbar computer og et pengeskab. Den bærbare computer var en rød Dell-computer. Pengeskabet var ca. 40x40x40 cm. De har fået kosterne tilbage fra politiet, på nær de to fjernbetjeninger. Der er ikke noget erstatningskrav.

V3 har som vidne under hovedforhandlingen den 31. januar 2013 til forhold 3 forklaret, at han den 20. december 2011 ved middagstid gik tur med sin hund på bl.a. Han så tre unge mænd havde munkehæt-

te på. Han stod og ventede ved passagen ved _____ og _____ . De tre mænd var afrikanere. Han gik videre ad _____ , som går ved siden af _____ og da han kom ind i skoven, så han pludselig fire unge mænd i en afstand af 100 meter. De bar på en stor fladskærm og en anden, mindre, aflang fladskærm. De to mindre, unge mænd bar på en bærbar computer og en kasse. De drejede af mod _____ De så ikke vidnet. Den ene havde en gul jakke på. Han kiggede ned ad den sti, som de fire mænd var gået ned ad. Han med den gule jakke tabte noget. Han kom tilbage og hentede det tabte. Da han kom til _____ , var der en passage, som går parallelt med _____ , og som de fire gik ned ad. De to mindste gik videre over _____ mod bygningerne. De havde ikke nogen koster med på det tidspunkt. De to store var blevet stående. Den ene gik, og den anden, der lignede en araber, stod og kiggede over mod _____ . Hunden trak vidnet videre. Der cyklede to unge piger forbi vidnet, og de to unge piger snakkede om et indbrud. Vidnet spurgte, om det handlede om et indbrud på _____ , og det svarede de ja til. Vidnet gik hen til det første hus på _____ og spurgte, om de havde haft indbrud. Næste dag gik vidnet igen tur med sin hund og gik forbi huset på _____ , og vidnet lagde mærke til, at der var en plade i vinduet i stedet for ruden. Vidnet tog kontakt til beboerne i huset, og en dame sagde til ham, at der havde været indbrud, men at de havde fået deres ting tilbage. Politiet kontaktede ham efterfølgende.

Foreholdt fane 3, bilag 10, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at han var på stedet ca. kl. 11.30-11.40. Der gik 30-35 minutter fra han så personerne første gang til han så dem sidste gang. Det er rigtigt, at han forklaret, at de to mindre havde munkehætter på. Han vil kunne genkende den gule jakke, for den er meget karakteristisk, og det var ham, der bar på de store skærme sammen med arabereren. Personerne var for langt væk, 70-80 meter, så han vil ikke kunne genkende dem i dag, og de fire mænd så heller ikke hans vej.

Foreholdt fane 3, bilag 12, har vidnet forklaret, at det ikke er den jakke, som han bemærkede specielt, men en af de andre kan godt have haft den afbilledede jakke på. Den ene havde en orange hovedbeklædning på.

NU _____ har som vidne under hovedforhandlingen den 31. januar 2013 til forhold 3 forklaret, at hun med cykel var ude at gå med sin datter. De havde været en tur i _____ De så nogle unge drenge gående tværs over vejen med nogle ting, men præcis hvad husker vidnet ikke i dag. Men det var vist nok noget med computer eller tv. De kom gående ud af et krat og løb af sted, og så tænkte vidnet, at det var jo nok ikke deres ting. Hun kan ikke i dag sige noget om signalement.

Foreholdt fane 3, bilag 6, har vidnet forklaret, at det nok skal passe, at hun har forklaret sådan, men i dag kan hun ikke huske det. Personerne gik forbi _____ og videre mod et skovkrat mod stisystemet. Da hun så personerne igen, gik de direkte hen over _____ Der var tre eller fi-

re personer, og de havde stadig nogle af genstandene på dette tidspunkt. Der var ikke nogen tvivl om, at det ikke var personernes ejendele. Hun ringede på ved flere huse i området, og hun brugte fem minutter på at snakke med en beboer, inden hun de unge drenge igen. Hun kan ikke sige noget om nationalitet eller etnisk oprindelse, men de var ikke etniske danskere, og de var mørke i huden. Når hun til politiet har forklaret, at de formentlig havde somalisk oprindelse, så er det sikkert rigtigt, men hun kan ikke huske det i dag. Hun ringede til politiet og fulgte efter personerne til _____, hvor nogle af tingene blev båret ned i en kælder. Der gik et par stykker ned i kælderen. Det kan godt passe, at det var to fladskærme, der blev båret ned. Hun kan ikke huske, om hun så nogen, der gik op fra kælderen igen. Hun mener, at hun sagde til en betjent, at de nok stadig var i kælderen. Hun var på vej til at gå hjem, da der bag om blokken kom to drenge gående dem i møde. De gik i vild panik og begyndte at løbe. Hun sagde til politiet, at det var dem, der havde været med til at bære tingene fra _____ til _____.

Foreholdt fane 3, bilag 3, har vidnet forklaret, at det især var datteren, der udpegede de to anholdte til at være gerningsmændene, idet hun var mere sikker end vidnet. Hun husker, at den ene havde en pelskrave på huen. Den ene jakke havde en meget skrigende farve og var måske enten gul eller orange. Hun husker ikke, om hun så selve anholdelsen.

Foreholdt fane 3, bilag 12, har vidnet forklaret, at hun ikke kan genkende jakken og ikke kan sige, om der er tale om den jakke, som en af gerningsmændene havde på.

Politiassistent $\sqrt{5}$ har som vidne under hovedforhandlingen den 31. januar 2013 til forhold 3 forklaret, at han blev kaldt ud til _____ hvor der var en anmeldelse om indbrud. De kørte op til bygningen via græsarealet. En anmelder prægede dem og sagde, at de var smuttet fra stedet, men der var blevet stillet nogle fladskærme ned i kælderen i _____. Anmelderen gjorde dem opmærksom på, at to af gerningsmændene løb fra stedet. En kollega kom med de to gerningsmænd, og anmelderen udpegede dem. De blev anholdt. I kælderen stod et pengeskab og to fladskærms-tv. De hidrørte fra et indbrud på _____. Senere blev der indleveret en rød computer på nærstationen, der vidnet bekendt også hidrørte fra indbruddet på _____ og som var blevet fundet på en gangsti til _____.

Politiassistent $\sqrt{6}$ har som vidne under hovedforhandlingen den 31. januar 2013 foreholdt fane 4, bilag 2-5, side 2 til forhold 4 forklaret, at han tidligere har fået forevist fotoet, og han har også udtalt sig om, hvem det er på billedet. Det er nu tiltalte $\sqrt{1}$ og han er slet ikke tvivl. Der var flere kollegaer, der var af samme opfattelse. Han sidder i en gruppe ved _____ Politi, som har speciale i _____ så han har tidligere haft med $\sqrt{1}$ at gøre.

Foreholdt fane 4, bilag 4-11 har vidnet forklaret, at hans opmærksomhed er

rettet mod T1 men han vil ikke med samme overbevisning kunne si-
ge, at dette er T1 Tøjet er det samme som på forrige foto, og de hvide
ærmer, der stikker ud ved ærmegabet, er ret karakteristiske.

Politiassistent V7 har som vidne under hovedforhandlingen
den 31. januar 2013 til forhold 6 og 7 forklaret, at han ud fra sagen kan se, at
han har fået videoen og gennemset den. Han kan også se, at han har noteret,
at han med 100 procents sikkerhed har genkendt T3 på vide-
oen. Han husker ikke præcist, hvad han så på videoen, for de får rigtigt man-
ge videoer til genkendelse. Hvis han på et tidspunkt har sagt, at han er 100
procent sikker, så er han 100 procent sikker.

V8 har som vidne under hovedforhandlingen den
31. januar 2013 til forhold 6 forklaret, at han var vedtaget et bødeforlæg i sa-
gen, jf. fane 7, bilag 9. Vidnet har videre forklaret, at en kammerat, V9
, havde hævekortet. Kammeraten spurgte, om han havde lyst til at
tjene nogle hurtige penge. Kammeraten sagde, at han skulle gå på posthuset
og hæve penge. Det kunne dog ikke lade sig gøre, fordi der er tale om et
F5 hævekort. V9 blev ringet op, men vidnet kan ikke huske navnet
på vedkommende, som ringede op. Vidnet kan ikke huske, hvordan perso-
nen så ud. Det må være en araber, for de er meget sorte i huden. V9 og
vidnet mødtes med tre andre personer, nok arabere. De ligner hinanden alle
sammen. For vidnet er der ikke meget forskel, for de ligner hinanden alle
sammen. De tiltalte er nogen af dem, der har været efter vidnet. De stod ne-
de i centret, hvor vidnet fik forevist kortet. Vidnet sagde, at det ikke kunne
lade sig gøre at hæve på posthuset. Vidnet blev sat på en scooter af den
mindste af de tre og kørte til F5 i . Vidnet gik ind i banken og
sagde, at han gerne ville vide, hvor mange penge der stod på kortet. Der stod
ca. 8.300. Vidnet sagde, at han gerne ville hæve dem alle pengene, og han
skrev under på, at han hævdede pengene. Vidnet er voldsomt ordblind, og
derfor måtte han forsøge at udfylde blanketten flere gange. Personen på sco-
oteren kom også ind i banken og satte sig på en stol bag vidnet. Personen gik
ud først og ringede til de andre og fortalte, hvor mange penge der var. De
kørte efterfølgende ud til svømmehallen, hvor de parkerede scooteren. De
gik gennem centret og mødtes med de andre, og vidnet gav alle pengene og
hævekortet til dem. Vidnet fik ikke nogle penge ud af det. Vidnet blev kaldt
op til politiet i , hvor de foreviste vidnet et billede, og de spurgte,
om det var den person, der var med i banken, hvilket vidnet kunne bekræfte.
Han ved ikke, hvad de tre hedder.

V9 har som vidne under hovedforhandlingen den 31. januar
2013 til forhold 6 forklaret, at han ikke ved, hvor V8 havde hævekortet
fra. Vidnet kan ikke huske, om han var sammen med V8 den 1. april. Vid-
net har ikke ringet til V8 og spurgt, om V8 ville tjene nogle nemme pen-
ge.

Foreholdt fane 7, bilag 4-7, side 2, 2. afs., har vidnet forklaret, at han ikke

kan huske, at han har forklaret sådan til politiet. Han ved ikke, om han var på sammen med V8 den 2. april 2012. Vidnet kan ikke huske, om V8 blev kørt af sted på en scooter.

Foreholdt næstsidste afs., husker vidnet ikke, om han har forklaret således til politiet. Vidnet fik 400 kr. af V8. Det gik så hurtigt, så vidnet husker ikke, om der var andre, der fik penge. Han husker ikke, hvem der ellers var til stede.

Foreholdt sidste afsnit, har vidnet forklaret, at han ikke kan huske, om han har forklarede således til politiet.

Politiassistent F7 har som vidne under hovedforhandlingen den 31. januar 2013 til forhold 8-10 forklaret, at han var på stedet sammen med sin kollega X1 på en cykelpatrulje. De kørte forbi, hvor der var forholdsvis ro. Der sad en halv snes personer ud for juicebaren. Vidnet genkendte X7 og tog kontakt til ham. X1 tog kontakt til en anden gruppe ved X6. Vidnet befandt sig på cyklen, men havde sine ben på jorden. Han talte med X7 om en kammerats trafikuheld. Vidnet bemærkede T3, som sad som den eneste med en cigaret i hånden på bænken. Der sad måske tre-fire personer på bænken. T3 sad med fronten til vidnet. Han stod forskudt med siden til T3. Han fornemmede ud af øjenkrogen, at noget fløj forbi vidnet og ramte ham bag på højre skulder. Da han kiggede op, havde T3 ikke sin cigaret i hånden mere. Det er ikke korrekt, som T3 har forklaret. Efter han havde kastet cigaretten, begyndte T3 at grine. Der var helt sikkert tale om en bevidst handling for at vise sig overfor de andre. Han havde arbejde i i et halvt år på det pågældende tidspunkt. I arbejder de mere med dialog og de ser igennem fingrene med mindre overtrædelser. Hvis vidnet havde haft tvivl om, hvorvidt dette var tilfældet og om det kunne være et uheld, så havde han ikke skrevet T3. Det er en uforskammelig opførsel og respektløs af T3.

F9 har som vidne under hovedforhandlingen den 31. januar 2013 til forhold 12 forklaret, at det er rigtigt, at han er født i 1931 og er 81 år gammel. Vidnet så første gang de tre unge mennesker 14 dage-tre uger før episoden. Vidnet så dem anden gang, da han den 28. september 2012 var nede og handle. Og efter anden gang kom de op og bankede på hans dør. Første gang var han gående, anden gang var han på cykel. Han har fået en ny dørspion efter indbruddet, fordi den gamle var i stykker og ikke til at se igennem. Da han så de unge mennesker anden gang, var han på cykel på vej ned mod centret. Da han kom tilbage fra centret, lagde han ikke mærke til, om de var der. Han har ikke nogen fornemmelse af, at de har fulgt efter ham. De kom ca. 20 minutter efter han kom hjem. Vidnets kone, der var syg og sengeliggende, var også i lejligheden, da de bankede på døren og sagde, at det var naboen. De ringede ikke fra dørtelefonen, så opgangsdøren må have stået åben. Vidnet åbnede døren og så, at det var dem. Der stod to af de unge

lige op ad døren. Der stod også en tredje person, iklædt sort jakke og hue, på trappen ved døren, men han kom ikke ind i lejligheden. Han blev ved trappen, og stod måske ét trin nede. Vidnet spurgte, hvad de lavede der, og de sagde, at de ville snakke med ham. De skubbede ham lidt ind i lejligheden. Den højeste stod oppe ved døren og skubbede vidnet. To af dem kom ind. Den mindste sagde, at de skulle gå ind i stuen og snakke med vidnet. Vidnet sagde til dem, at de ikke havde noget at snakke om, fordi de ikke var venner. Han holdt døren med hånden på håndtaget og satte foden bag døren. Det rum, man kommer ind i, når man går ind ad fordøren, er ikke så stort. De to, der kom ind, kom ikke ind i andre rum end entréen. Betjentene foreviste ham efterfølgende billeder, men de ligner alle hinanden. En af dem tog fat i hans nakke og trak hans hoved ned mod brystkassen. Han tog fat i den ene gerningsmands skuldre, forsøgte at skubbe ham ud og råbte efter hjælp. Vidnet tænkte, at de måtte ikke komme ind i stuen. De skubbede ham med begge hænder på vidnets brystkasse, mens vidnet havde fat i døren. De kom ind i lejligheden, fordi de skubbede ham. Vidnet tror, at det var den mindste, der tog fat i hans hoved og trak hans hoved ned mod brystkassen. Han stod foran vidnet, da han trak i vidnets hoved. Vidnet havde svært ved at trække vejret, da gerningsmanden trak i hans hoved, men han drejede hovedet til venstre, så han kunne trække vejret og råbe efter hjælp. I den forbindelse bed han sig i tungen. Vidnets hustru fik mere og mere stress på grund af episoden. Han har passet hende i flere år. Nu er hun død. Vidnet er nu alene.

Forholdt fane 13, bilag 28, side 3 midt, har vidnet forklaret, at det er korrekt, at han har forklaret således til politiet. Vidnets hustru råbte også, men hun har ikke været til at høre, fordi hun havde noget med halsen. Vidnet ved ikke, hvorfor gerningsmændene forlod hans lejlighed. Han har boet 40 år i ejendommen. Han taler med alle i [redacted] og der er aldrig sket sådan noget. Der er mange tyrkere og arabere, der kender ham, og de har kondoleret ham med tabet af hans hustru. Han har også udviklet sukkersyge efter episoden, så han bliver nemt tør i munden og har derfor svært ved at tale klart. Han ved ikke, hvorfor de ville ind i hans lejlighed. Måske motivet var rascistisk eller penge. Deres navn står ikke på fordøren, men det står på postkassen. Vidnet er født som jøde. Under krigen blev han katolik. Han er blevet døbt som katolik. Han blev chikaneret, da han boede i Polen, og derfor tog han til Danmark, fordi han fik at vide, at det ikke er et rascistisk land. Der hænger en Davidsstjerne på væggen i stuen. Den kan ikke ses ude fra gangen. Der har aldrig været arabere i stuen, bortset fra en somalisk sygeplejeske. Ham, der blev ude i opgangen, havde en hætte over hovedet. De to, der var inde i lejligheden, havde ikke hætter over hovedet.

Vidnet forklarede på advokat Juhls spørgsmål, at han den pågældende dag selv cyklede op til [redacted]. Han kan godt huske, at han blev afhørt efter episoden. Det, han fortalte til politiet den dag, er som det er foregået.

Forholdt fane 13, bilag 2, side 1, 1. afs., har vidnet forklaret, at han ikke har forklaret sådan til politiet. Hustruen lå i sengen. Det må være en fejl, at poli-

tiet har skrevet, at hustruen var med, og han var heller ikke gående, men på cykel. Det er rigtigt, at han blev afhørt fire-fem dage efter på politistationen. Betjenten læste op, hvad vidnet havde forklaret første gang, og vidnet havde ikke noget at tilføje.

Foreholdt fane 13, bilag 9, side 1, 2. afs., har vidnet forklaret, at han har forklaret det samme, som han har forklaret første gang og anden gang. Han har forklaret til begge betjente, at han én gang er gået og én gang er cyklet af sted, hvor han har set de tre unge.

Vidnet har på advokat Sehesteds spørgsmål forklaret, at da hans hoved var presset ind mod gerningsmandens brystkasse, drejede han hovedet, så han kunne komme til at skribe om hjælp. Han kunne også først få vejret, da han drejede hovedet.

Vidnet har på advokat Stages spørgsmål forklaret, at den hætte, som gerningsmanden, der ikke var inde i lejligheden, havde oppe, sad fast på jakken. Vidnets dør åbner indad. Han så først den tredje gerningsmand, da de to var kommet ind i hans lejlighed. Vidnet er i tvivl om, hvor den tredje, der ikke kom ind i lejligheden, stod henne. Han stod ved dørkarmen på vidnets højre side med retning ned mod første sal. Han var ret høj. Når man går ud af vidnets lejlighed, skal man til højre for at komme ned ad trappen. Vidnets og hustruens navn stod heller ikke på døren den 28. september 2012.

Vidnet har på retsformandens spørgsmål forklaret, at der på vidnets postkasse står **F9**

Tiltalte **T3** er ikke tidligere straffet.

Tiltalte **T1** er tidligere straffet med en bøde for tyveri.

Tiltalte **T2** er tidligere idømt en bøde for overtrædelse af straffelovens § 232 og er den 28. november 2012 idømt 40 dages fængsel for vold og våbenbesiddelse, betinget af et års prøvetid.

Tiltalte **T3** har om sine personlige forhold forklaret, at han var tre-fire år, da han kom til Danmark fra Kenya, hvor han er født. Han har ikke været i Afrika siden. Han taler kun dansk. Han har familie i . Han har mor og søster i Danmark, og hans fraskilte far bor også i Danmark, og ham ser han også. Han har et ønske om på sigt at uddanne sig til .

Tiltalte **T1** har om sine personlige forhold supplerende til 808-undersøgelsen forklaret, at han var et par måneder gammel, da forældrene bragte ham til Danmark. Han har ingen familie i Somalia. Han er født i Kenya. Han har ingen familie i Kenya. Han har aldrig været i de lande. Han taler somalisk, men han kan hverken skrive eller læse det. Han var optaget på en skole i januar 2013, hvilket blev forhindret af varetægtsfængslingen. Skoleforløbet

ville tage et år, og så ville han fortsætte på en to- eller tre-årig HF. Han bor sammen med sin mor og fem yngre søskende og sin mormor.

Tiltalte **T2** har om sine personlige forhold forklaret, at han er født i Somalia. Trods det anførte af Udlændingestyrelsen har han aldrig været i Etiopien. Han blev familiesammenført med sin mor og kom til Danmark. Da han blev fængslet, boede han sammen med sin mor, far og søskende. Han har også en tante i Danmark. Han kender ikke til familie i oprindelseslandet, og han har aldrig været tilbage. Han taler somalisk og dansk med sine venner, men han skriver kun på dansk. Han fuldførte 9. klasse, men droppede ud af 10. klasse. Han har været på _____ og han har et ønske om på sigt at blive _____.

De tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 2. oktober 2012.

Rettens begrundelse og afgørelse

En enig domsmandsret udtaler:

Det er ikke på baggrund af forklaringerne bevist, at tiltalte var vidende om, at **V1** _____ og **V2** _____ agtede at begå røveri, og det kan ikke afvises, at det for tiltalte kan have fremstået således, at de af andre grunde ikke havde lyst til at komme i butikken, mens **F12** var der, og derfor frifindes tiltalte i forhold 2.

De tiltalte er af et vidne og dennes datter genkendt som nogle af dem, der kort efter indbruddet bar koster over _____ og ned i kælderen i _____, hvor de to fladskærme og pengeskabet fra gerningsstedet blev fundet. Deres DNA er ikke fundet på gerningsstedet, men sålaftrykket udenfor gerningsstedet kan ikke udelukkes at være afsat af tiltalte **T1's** sko, hvorfor de findes skyldige i forhold 3.

Retten er overbevist om, at det er tiltalte på det første billede, hvilket støttes af vidneudsagnet. Gerningsmanden på det andet billede er iklædt det samme tøj, og hans udseende udelukker ikke, at det igen er tiltalte, hvorfor han findes skyldig i forhold 4.

Efter sin erkendelse findes tiltalte skyldig i forhold 5.

V8 _____ har forklaret, at det var en ikke ret stor, mørk araber, der transporterede ham til og fra banken, og at han ikke sonderer imellem arabere og afrikanere, der efter hans opfattelse alle er meget mørke. Politiasistent **V7** _____ har forklaret, at han må have været 100 procent sikker på, at det var tiltalte, der var med i **F5** _____ efter at have set en video, hvis indhold han i øvrigt ikke nærmere husker, idet de i _____ Nærpoliti ser mange videoer, og videoen eksisterer i øvrigt ikke mere. Der er på denne baggrund ikke det til domfældelse fuldt tilstrækkelige bevis, hvorfor tiltalte

frifindes i forhold 6 og dermed også forhold 7.

Efter vidnets sikre og troværdige forklaring findes tiltale skyldig i forhold 8 og efter sin erkendelse skyldig i forhold 9 og 10.

Efter bevisførelsen frifindes tiltalte i forhold 11.

De tiltalte har erkendt at have været ved de forurettedes lejlighed, og **T3**, der er den mindste af de tiltalte, har erkendt at have været inde i lejligheden. **F9** har forklaret, at to af dem var inde i lejligheden, at de to skubbede til ham for at komme ind, at dem, der var inde, henholdsvis var den lille og den store, mens den høje med fast hætte på blev udenfor, og at den lille tog fat om forurettedes hoved og pressede det nedad med deraf følgende vejrtrækningsproblemer, hvilket dog ikke er et reelt halsgreb.

Da **T2** er spinklere end **T1** og var iklædt fast hætte, og da hans forklaring i det væsentlige stemmer overens med **F9's** er det bevist, at det var **T1**, der var inde i lejligheden sammen med **T3**, mens **T2** blev ude.

Efter **T2's** forklaring blev han af de medtiltalte, der fortalte, at de allerede havde ledt forgæves efter en lejlighed, hvor der ikke var nogen hjemme, opfordret til at tage med som vagt ved et indbrud, han blev overtalt på grund af gæld, han har ikke bekræftet de medtiltaltes forklaring om, at der i første omgang blev banket på den modsatte dør på etagen, han blev overrasket, da de medtiltalte fortsatte ind i lejligheden på trods af, at de forurettede var hjemme, og han råbte kort tid efter til de andre, at de skulle væk. Der er ikke tilvejebragt et grundlag for at tilsidesætte hans forklaring. De forurettedes efternavn er mere polsk end jødisk, og derfor finder retten, at de tiltaltes motiv har været berigelse og ikke begrundet i de forurettedes etniske oprindelse eller tro, idet bemærkes, at det ikke er bevist, at de tiltalte inden de indfandt sig hos de forurettede vidste, at de forurettede ikke blot var danske, men tillige katolikker, og **F9** endda af jødisk overbevisning. Det etniske har således ikke været baggrunden for gerningen, men indgik alene i udvælgelsen af ofre.

Derfor findes de tiltalte **T3** og **T1** i forhold 12 skyldige i forsøg på hjemmerøveri omfattet af straffelovens § 288, stk. 2, og de findes således skyldige i forhold 12 som beskrevet i anklageskriftet med de ovenfor anførte ændringer.

Tiltalte **T2** findes alene skyldig i at have været villig til at virke som vagt ved et indbrud, der kun blev forhindret af, at de forurettede var hjemme, hvilket er forsøg på indbrud i forening med de medtiltalte.

Straffen for **T1** fastsættes efter straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, til dels jf. § 21, § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, og § 290, stk. 1

til fængsel i to år og seks måneder.

Da en udvisning ville være en krænkelse af hans ret til et familieliv, frifindes han for påstanden om udvisning.

Straffen for T2 fastsættes efter straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. § 21 som en samlet straf med den betingede dom af 28. november 2012 til fængsel i 60 dage, der gøres betinget af et års prøvetid, jf. straffelovens § 56, stk. 2, og derfor frifindes han tillige for påstanden om udvisning.

Retsformanden tager erstatningspåstanden til følge som nedenfor bestemt.
Øvrige erstatningskrav udskydes til civilt søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i to år og seks måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage til F2 betale 10.000,00 kr. med tillæg af procesrente fra den 31. januar 2013.

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 60 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelse:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på et år fra endelig dom.

Alex Nymark
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RET TEN I ODENSE - 12. afdeling, den 6. februar 2013

Klaus Rasmussen
Kontorfuldmægtig